

ریکه کالی

نیروئی خواهد داشت که به کمک آن خواهد
توانست هر کس را که بیشتر موست دارد به اندازه
خودش باهوش و دانا کند. این موضوع خاطر مادر
بیچاره را تا اندازه‌ای راحت کرد، چون او از اینکه
چنین موجود زشتی را بدنیا آورده بود خیلی ناراحت
بود.
براستی هم این بچه از همان لحظه‌ایکه شروع

در روزگاران بسیار قدیم ، در کشوری
دورست ، همسر یکی از پادشاهان پسری بدنیا
آورد. اما افسوس ! نوزاد بقدری زشت بود که هر
کس او را میدید حاش بهم می‌خورد.
در موقع تولد این پسر یک پری حضور داشت
که برای نلداری مادر جوان به او قول داد که
بچاش فوق العاده باهوش خواهد شد ؛ بعلاوه

کرد به حرف زدن ، حرفهای عجیب و غریبی میزد و رفتارش چنان باوقار و شایسته بود که همه از بین او حیرت میکردند . چیز دیگری که باید درباره این شاهزاده گفت این بود که وقتیکه بدنیا آمد روی سرش یک کاکل داشت . بهمین جهت همه او را ریکه کاکلی صدا می کردند .

هفت ، هشت سالی از این ماجرا گذشت تا اینکه ملکه کشور همسایه دو تا دختر دوقلو زاید . دختر اولی خیلی خوشگل بود - خیلی زیباتر از اولین اشیعه بامدادی . ملکه آنقدر خوشحال شده بود که همه میترسیدند مبادا این خوشحالی زیاد باو صدمه برند . همان پری که در موقع تولد ریکه کاکلی حاضر بود ، هنگام زایمان ملکه هم حضور داشت : و برای

زشت بود.

پری مادر غمگین را نلداری داد و گفت:
«ناامید نشو، در عوض دختر دومت بقدیری باهوش
میشود که هیچکس به زشتی اش توجهی نمی‌کند..
مادر در جواب پری گفت: «شاید خدا اینطور
خواسته! حالا نمیشود یک کاری کرد که دختر
بزرگترم که آنقدر خوشگل است یک کمی هم
باهوشتر بشود؟»

پری گفت: «من نمیتوانم او را باهوش کنم
ولی چون من هر کاری از دستم برآید برای تو
انجام میدهم به دخترت قدرتی میبخشم که بتواند هر
کسی را که بیشتر ناراحت شد - چون دختر دومش خوبی

اینکه قدری از خوشحالی زیادی او بکاهد به او گفت
که دختر بیایش اصلا از عقل و هوش بهره‌ای
نمی‌برد و درست همانقدر که خوشگل است کودن
میشود. این موضوع مادر جوان را خوبی غمگین
کرد، اما چند لحظه بعد که دوین دخترش هم بدنیا
آمد بیشتر ناراحت شد - چون دختر دومش خوبی

دو خواهر دوقلو همچنان که بزرگتر میشدند
بیش از پیش یکی زیباتر و دیگری باهوش‌تر و
عاقل‌تر میشد. در تمام مملکت مردم از زیبایی یکی و
هوش و دانایی دیگری تعریف میکردند. بدینختانه هر
چه سنت‌شان بیشتر میشد عیشان هم بزرگتر میشدند.
یعنی هر روزی که میگذشت ختر کوچکتر زشت‌تر و
دختر بزرگتر کودن‌تر و بی‌دست و پاکتر میشد بطوری
که اگر میخواست چندتا بشقاب چینی را روی میز
بگذارد حتی یکیش را میشکست؛ یا اگر میخواست
یک لیوان آب بخورد نصف از آن را روی لباسش
میریخت.

با وجود اینکه زیبایی برای یک دختر جوان
امتیاز بزرگی بحساب میاید ولی دختر جوان‌زشت‌رو و
باهوش توجه همه اطرافیان را بخودش جلب کرد
بود. در ابتداء همه دور خواهر زیبارو جمع میشدند که

نگاهش کنند و از دیدن آنهمه زیبائی لذت ببرند؛ ولی پس از چند لحظه سخنان شیرین خواهر رشت رو آنان را بطرف خود میکشید. در مدت خیلی کوتاهی، خواهر بزرگتر با کمال تعجب خود را کاملاً تنها یافت - چون که همه دور خواهرش جمع میشندند و او را تحسین میکردند. خواهر بزرگتر بخوبی میدانست که چقدر برای مردم کسل کننده است و با کمال میل حاضر بود تمام زیبائی اش را پدیده و در عوض نصف هوش خواهرش را داشته باشد. از طرفی مادرشان، هر چند که ذاتاً زنی مهربان بود، اما دیگر نمیتوانست دختر بزرگش را بخطاطر کودنی اش سرزنش نکند. درین موقع دختر بیچاره فکر میکرد که بزودی از غصه دق خواهد کرد. روزی خواهر بزرگتر بهیان چنگل نمود تا در آنجا تنها بر بخت بد خود گریه کند. درین راه مرد جوان رشتی را دید که لباس بسیار مجللی بر تن داشت و بطرف او میامد. این مرد کسی غیر از ریکه کاکلی نبود که از روی یکی از عکسهاش شاهزاده خانم، که از کشوری به کشور دیگر دست به دست میگشت، عاشق او شده بود، و اکنون سرزمهین پدریش را

ترک کرده بود تا محبوبش را بیابد و از دیدن و صحبت کردن با او لذت ببرد. ریکه کاکلی از اینکه دختر محبوبش را پیدا کرد خیلی خوشحال شد و با او شروع کرد به حرفزدن. بعد از سلام و تعارف متوجه غم سنگین دختر زیبا شد، و از او پرسید:

«من نمیتوانم بفهم چطور ممکن است دخترخانمی باین زیائی غمگین باشد. هر چند که من میتوانم بگویم که تا حالا آدمهای خوب زیادی دیده‌ام اما مطمئناً تا امروز هیچکس را باین زیائی ندیده بودم و اصلاً نمی‌توانم دلیل غمگین بودن کسی را که از چنین موهبتی برخوردار است بفهمم.

- « من ترجیح میدهم که باندازه تو زشت باشم
تا اینطور زیبا اما کودن ! »

- « هرگز در آرزوی چیزهایی که از آن
محروم است می‌سوزد . »

- « من که اصلاً از این حرفهای تو
سردرنیاردم : اما میدانم که کودن هستم و این
موضوع مرا خیلی ناراحت میکند . »

- « اگر ناراحتی شما همین است ، من باسانی
میتوانم کاری بکنم که غم شما از بین برود . »

- « چطور ؟ »

- « من نیروئی دارم که بکمک آن میتوانم هر
اندازه عقل و هوش که بخواهم بهر کسی که بیشتر
از همه دوست دارم بدhem : و شما محبوب قلب من
هستید. اگر شما هم مرا دوست می‌دارید با من
ازدواج کنید تا من هم بتوانم از قدرت خود استفاده
کنم و هوش سرشاری به شما ببخشم . »

دختر زیبا که از شنیدن این حرفها گیج شده
بود هیچ جوابی نداد.

ریکه ادامه داد: « میبینم که این پیشنهاد شما
را خوشحال نکرد. بسیار خوب ، من همین الان به
کمک عشقی که به شما دارم شما را باهوش می‌کنم ،
اما برای ازدواج با خودم به شما یک سال مهلت

میدهم .. »

بیاورد. حالا دیگر رفتارش بقدیری درست و حسابی و حرفاهاش چنان زیرکانه بود که ریکه فکر کرد نکند بیشتر از مقداری که خودش عقل دارد به او عقل داده است! منگامیکه شاهزاده خانم به قصر بازگشت، درباریان نمیدانستند چه چیز باعث شده است که او این طور تغییر کند. بجای حرفاهاي احمقانه همیشگی حالا میدیدند که خیلی شیرین و عاقلانه حرف میزند. درباریان از این اتفاق خیلی خوشحال شدند، فقط شاهزاده خانم کوچکتر از این

طفلک دخترک بقدیری افسرده بود و بقدیری دلش میخواست باهوش بشود که تصور میکرد هرگز آن یک سال به پایان نخواهد رسید و او هیچ وقت مجبور نخواهد شد با این پسر زشت رو ازدواج کند؛ بهمین جهت با پیشنهاد شاهزاده موافقت کرد. همینکه شاهزاده خانم قول داد در آخر سال با ریکه کاکلی ازدواج کند احساس کرد بلکلی عوض شده است. متوجه شد که حالا میتواند هر چیزی را که بخواهد، خیلی راحت، طبیعی و زیباتر بر زبان

موضوع ناراحت شد. چون حالانه تنها هیچ امتیازی بر خواهش نداشت، بلکه چیزی بیشتر از یک احمق کوچولوی بیچاره نبود.

از آن پس پادشاه در کارهایش با دختر بزرگترش مشورت میکرد. حتی بعضی وقتها جلسه مشورت را در قصر او برگزار میکرد. همینکه خبر تغییر شاهزاده خانم بزرگتر بهمه‌جا رسید، شاهزاده‌های جوان از کشورهای همسایه بدیدندش میامندند و سعی میکردند محبت او را بدست بیاورند؛ و همه آنها از او تقاضای ازدواج میکردند.